

A Belga Királyság által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 31-én benyújtott kereset

(T-134/05. sz. ügy)

(2005/C 132/59)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Belga Királyság, képviseli: Jean-Pierre Buyle és Christophe Steyaert, avocats, 2005. március 26-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Bizottság 2005. január 19-i határozatát, amennyiben aszerint „az ESZA lejárt követelése” nem évülnek el, és ha az szükséges, amennyiben aszerint e követelések után a 2342/2002/EK rendelet 86. cikkének megfelelően számított késedelmi kamatot kell fizetni;
- kötelezze Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az 1987-től 1992-ig terjedő időszakban a Bizottság kérte bizonyos, az Európai Szociális Alaptól (ESZA) származó, általa közvetlenül különböző, projekt támogatóként eljáró belga szervezetek részére átutalt, azonban ezek által nem az ESZA-ra vonatkozó szabályozásnak megfelelően felhasznált összegek visszatérítését.

2004-ben a Bizottság a felperesnek a lejárt követelések címén fennálló egyes tartozásait beszámította a felperesnek a Bizottsággal szemben fennálló követelésébe. E beszámítást követően a felperes több levelet küldött a Bizottság részére, amelyre a Bizottság a megtámadott határozattal válaszolt jelezve, hogy a felperes által előadottakkal ellentétben a lejárt követelések nem évültek el.

Keresete alátámasztására a felperes arra hivatkozik, hogy a szóban forgó követelések nem évültek el a 2988/95/EK rendelet 3.1. cikke, illetve másodlagosan a jelen ügyben a 2988/95/EK rendelet 2.4. cikkének megfelelően alkalmazandó belga jog rendelkezései alapján.

A felperes az ellen is tiltakozik, hogy a Bizottság késedelmi kamatot számít fel. A felperes szerint a jelen esetre különös szabályozás, nevezetesen az 1865/90/EGK és a 448/2001/EK rendelet vonatkozik, amelyek eltérnek a Bizottság által a késedelmi kamatok felszámításának igazolása érdekében hivatkozott 2342/2002/EK rendelet 86. cikkétől. A felperes állítása szerint e különös szabályozás az ESZA 1990. július 6-a előtt jóváha-

gyott programaira nem ír elő késedelmi kamatot, és ezért a Bizottság nem követelhet a szóban forgó követelések után késedelmi kamatot.

Franco Campoli által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. március 29-én benyújtott kereset

(T-135/05. sz. ügy)

(2005/C 132/60)

(Az eljárás nyelve: francia)

Franco Campoli (lakóhelye: London, képviselik: Stéphane Rodrigues és Alice Jaume ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg), 2005. március 29-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóságnak a felperes által a személyzeti szabályzat 90. cikke (2) bekezdése alapján benyújtott panaszát elutasító 2004. december 13-i határozatát, és egyben e határozattal együtt hozott, egyrészt a kinevezésre jogosult hatóság által az említett panaszban vitatott, a felperes nyugdíja után járó háztartási támogatásra és iskoláztatási átalány-támogatásra alkalmazott korrekciós együttműködő 2004. május 1-jét követő módosításáról rendelkező, másrészt a felperes illetményelszámolásában e határozat 2004. májustól való alkalmazását eredményező határozatait,
- kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Jelen ügyben a felperes lényegében nyugdíja 2004. május 1-jét megelőző korrekciós együttműködőjének 2004. május 1-től való visszaható hatályú alkalmazását kéri.

Ezzel kapcsolatban arra hivatkozik, hogy a korrekciós együttműködő korábbi és új rendszere közötti átmenet biztosítása során – az európai közszolgálat szabályozási rendszerének módosítását követően – a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 20. cikkének (2) bekezdése 2004. május 1-től 2009. május 1-ig tartó olyan ötéves átmeneti időszakot ír elő, amely alatt a korrekciós együttműködőt fokozatosan csökkentik.